

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 2. lib. Exodi, in quo describitur adoptio
Moysis, in flumen projecti, fugaque ejus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

litæ, quô durius post mortem Josephi fuerunt habiti à Pharaone, eò magis creverant copiâ hominum, & virium robore: Ità quô magis expellere niteris per mortificationem amorem proprium, eo copiosior eris in virtutibus & actibus bonis.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 2. lib. Exodi, in quo describitur adoptio Moysis, in flumen projecti, fugaque ejus.

Considera: **C**hristianum hominem, ut soli placeat Deo, gerere se *N. 79.* debere erga actus virtutum, & opera bona, quæ peragit, qualiter se mater Moysis gessit erga sum neonatum infantem: siquidem illum tamdiu hominum conspectui subduxit, absconditumque retinuit, quandiu valuit. Ut verò tandem coacta est, eum publico exponere flumini, fiscellam omnî meliori modò paravit, ut eò minus damni pateretur à rapacibus undis. Verba S. Scripturæ sunt versu 3. cit. capitis: *Sumpsit fiscellam scirpeam, & linivit eam bitumine ac pice, posuitque intus infantulum.* Haud secus oportet opera bona, quæ nostri partus sunt per gratiam divinam obtenti, tandiu conspectui hominum subtrahere, quamdiu obedientia aut causa gravis non jubet ea pandi. Hâc autem datâ, ut opera in publicum educta defendantur ab aquis vanæ gloriæ & laudis, omnî studiò vigilandum est. Taliter vigilavit S. Petrus Actorum 3. tunc temporis occurrebat ingens populi turba, grande Miraculum ab Apostolo patratum, spectatura: hoc, ut vidit Petrus, contra vanæ laudis procillas fiscellam composuit, hîsce verbis constantem: *Viri Israelite, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostrâ virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham &c.* Quasi diceret: oculos amovete à nostris factis, atque in solum Deum eorundem authorem convertite. Prodigium cernitis, in eo admiramini divinam potentiam, laudate Bonitatem. Regius vates, ut actus suos laude planè dignissimos, laudibus hominum subtraheret, fortissimum eis opposuit scutum Psal. 117. cantans: *Fortitudo & laus mea Dominus.* De S. Dominico Prædicatorum Fundatore, vanæ gloriæ osore maximo, legitur in vita ejus lib. 4. c. 10. quòd postquam sacrâ eloquentiâ copiosissimam animarum messem collegisset, & hinc omnium ora invitus in sui laudem commovisset

visset, fugæ se dedit, relinquendô locum, tot miris illustratum concionibûs. Interrogatus autem fugæ causam? responso dedit: quia plures me ibi honorabant, hîc verò omnes me impugnant. Loquebatur de Hæreticis, in quos inciderat, acerrimè à se impugnatos. Ingeniosa est, & nostro accommoda proposito Glossæ Speculatio in caput 2. Matthæi asserentis: Tres Reges Christum adoraturos, thesaurum, quem publica vehebant in via non aperuisse, priusquàm stabuli subiissent tectum: ut eorum exemplô discerent Christiani, actus virtutum affectu saltem occultare, ut eos Theauri instar cælo acceptissimi in conspectu solius Dei exponant. Et verò quis nisi malè sanus quærit gloriam humanam? dum illa præter hoc, quòd Deo soli debitam laudem iniquè rapiat, tam instabilis est? Ecce enim Moyses laudatus à tota Aula Pharaonis, & ob insignem pulchritudinem summam in æstimatione habitus, insperatò cogitur exulem agere propter homicidium à se perpetratum. Sicut affluxum maris paulò post insequitur refluxus, sic gloriam & laudem, quam operibûs nostris apud homines adepti sumus, sequitur vituperium. Historici de subterraneis lampadibus scribentes referunt: quasdam earum per plures annos absconditas arsisse, & luxisse semper: at verò vel modicò auræ afflatu penitùs extinctas esse. Idem de vana gloria & laude in mundo obtenta, non incongruè dixeris. Luxerit illa plurimîs annis lampadis instar, vagata per integras regiones, decantata per omnium linguas: unicò sinistrae sortis vel invidi oris afflatu aut omninò periit, aut in infamiam abiit. Jerosolymam cogita, in quas laudes eruperint tot Judæorum Christo acclamantium ora: sed quàm brevi in alias voces mutata audies quando Salvatorem tuum ad subeundum crucis supplicium iniquè damnatum, comitaberis per urbem: O quàm citò illud gloriosum *Osanna* transiit in maledictum *crucifige*. Dic ergo cum Chrysostr. homil. 46. in Acta Apostol. scribente: *Nobis igitur cura non sit quid multi sentiant, neque ultra, quam oporteat de gloria simus solliciti. Deo vivimus, non hominibus; in Cælo cives sumus, non super terram: illic præmia & bravia nostrorum laborum jacent: illic expectamus laudes, illic coronas: eatenus curemus homines, ne illis offendiculo & damno sumus.*

Doctri-